

Streszczenie. Katecheza IX. Ks. Przemysław Sawa. Formacja eucharystyczna parafian przez pierwsze piątki miesiąca oraz miejsce Eucharystii w misjach i rekolekcjach parafialnych

W historii duchowości eucharystycznej na szczególną uwagę zasługuje doświadczenie św. Małgorzaty Marii Alacoque i kult Najświętszego Serca Pana Jezusa, z praktyką dziewięciu pierwszych piątków miesiąca, zadośćuczynieniem i wynagrodzeniem oraz głoszeniem prawdy o Bożej miłości. Nie można jednak zatrzymać się jedynie na wątku pobożnościowym. Potrzebna jest odpowiednia formacja wierzących. Mówiąc o formacyjnym wymiarze duchowości eucharystycznej warto zwrócić uwagę na kilka istotnych kwestii: właściwe odczytanie idei pierwszych piątków, niebezpiecznie fałszywe interpretacje, konieczność eucharystycznego ukierunkowania różnych dróg formacji katolików, zwłaszcza podczas misji i rekolekcji parafialnych.

Pobożnościowa praktyka pierwszych piątków wypływa z przesłania św. Małgorzaty Marii Alacoque, wizytki, która w latach 1673-1689 doświadczyła przed Najświętszym Sakramentem 80 wizji i objawień dotyczących tajemnicy Serca Pana Jezusa. Wśród najważniejszych treści znajdują się: miłość Jezusa ukazana w rzeczywistości Jego Serca, problem niewdzięczności i obojętności wierzących, świętokradzkie przystępowanie do Komunii Świętej przez wierzących oraz oczekiwane, za pośrednictwem Jezusa, zadośćuczynienie, co wyrażać się ma w modlitwie adoracyjnej, zwłaszcza podczas Godziny Świętej, oraz częstym przystępowaniu do Komunii. Szczególne znaczenie dla wiernych, motywujące dodatkowo do właściwego kultu Serca Pana Jezusa, mają również obietnice Jezusa. Jedną z nich brzmi: „W nadmiarze miłosierdzia Serca mojego przyrzekam tym wszystkim, którzy będą komunikować w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, że miłość moja udzieli łaskę pokuty, iż nie umrą w mojej niełasce, ani bez sakramentów świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia”.

Dla zrównoważonej duchowości konieczne jest odkrycie zasadniczych punktów przesłania św. Małgorzaty Marii Alacoque i całej pobożności skoncentrowanej wokół Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Pierwszym aspektem tego kultu i duchowości wyrastającej z praktyki pierwszych piątków jest doświadczenie miłości Bożej. Św. Małgorzata Maria Alacoque opisała to w słowach: „Któregoś dnia w oktawie Bożego Ciała, klęcząc przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, doznałam od mojego Boga nadzwyczajnych łask. Równocześnie poczułam w sobie gorące pragnienie odwdzięczenia się Mu miłością za miłość”.

Wobec darmowości Bożej miłości najpełniej objawionej w Jezusie Chrystusie, jedyną właściwą postawą człowieka wierzącego jest przyjęcie jej oraz wyrażenie dziękczynienia Bogu za dar obecności Jezusa Chrystusa w Eucharystii. Odpowiedź na miłość Boga i darmowość zbawienia w Jezusie Chrystusie nie może ograniczyć się do samego dziękczynienia, ale domaga się pokuty i nawrócenia. Najpierw chodzi o uznanie własnej grzeszności i wyrażenie skruchy, a więc o wewnętrzną postawę. Ponieważ jednak chrześcijaństwo ma wymiar wspólnotowy, konieczne są akty publicznej pokuty i przeproszenia. Z tego powodu w czasie adoracji pierwszopiątkowej ma miejsce modlitwa pokutna. Z nawróceniem związany jest również sakrament pokuty i pojednania. Nie można jednak traktować spowiedzi automatycznie czy rytualnie, zwłaszcza w pierwszy piątek. Trzeba pamiętać, że istotą praktyki pierwszych piątków miesiąca jest bycie w łasce uświęcającej i powierzenie się Sercu Jezusa przez skruchę i akt wynagrodzenia Bogu.

W przeżyciu pierwszego piątku bardzo ważne jest przyjęcie Komunii Świętej, czyli zjednoczenie z Jezusem Chrystusem, co owocuje wzrostem i umocnieniem wiary. Praktyka pierwszopiątkowa nadaje przyjęciu Komunii Świętej wymiar wynagradzający z intencją wyrażania wdzięczności za dar zbawienia oraz duchowego naprawiania wszystkich zaniedbań wobec Najświętszego Sakramentu.

Praktyka dziewięciu pierwszych piątków ma też wymiar pedagogiczny. Kształtuje systematyczność w życiu duchowym- ukierunkowanie na wolność od grzechów, zwłaszcza śmiertelnych, regularny udział w Eucharystii i przyjmowanie Komunii Świętej, praktykowanie adoracji eucharystycznej oraz podejmowanie pokuty i zadośćuczynienia. Przy praktyce dziewięciu pierwszych piątków pojawiają się jednak pewne błędne postawy. Niewłaściwe jest bowiem skoncentrowanie na samej praktyce spowiedzi i Komunii Świętej, aby niejako „załatwić sobie”

zbawienie. Przy takim podejściu człowiek nie koncentruje się na akcie wiary i miłości oraz odniesieniu swojego życia do miłości Boga, lecz na praktyce dewocyjnej. Takie podejście nie przybliży jednak ochrzczonego do żywej relacji z Bogiem, czyli nie buduje się dynamiczna wiara.

Innym obszarem duchowości eucharystycznej jest czas rekolekcji czy misji parafialnych, które są okazją do uczenia wiernych adoracji Najświętszego Sakramentu. Jest to naturalna konsekwencja głoszenia słowa Bożego. Im bardziej świadomie i głęboko wierni uczestniczą w Eucharystii, tym owocniejsze będzie ich życie i zaangażowanie w misję Kościoła.